

Lidija Bacic Kisa

Gledam u kišu podignuta lica,
a ona mi pjeva svoj stari refren.
Ove kapi kiše, moje prijateljice,
izgleda da znaju odgovor na sve.

Ništa se ne mijenja, isto ostaje,
samo tvoja ljubav tiho nestaje.
Zato ?u polako pustit ovaj dan
umorna i sama ulazim u san...

Kada sklopim o?i
tada život mi je lijep.
Ulazim u svoj svijet
i polako nestajem...
Važno mi je da ?u
tamo ja u?init' sve
ono lijepo što
u zbilji mi nedostaje

Kada sklopim o?i
tada sve zaboravim
pomislim na tebe
i u snove utonem...
Važno mi je da ?eš
tamo voljet' samo ti
k'o što nekad ja
sam znala tebe voljeti